

Deze zaak betreft een internationaal kartel in de sector van synthetische rubbersoorten. De Commissie had een aantal ondernemingen, waaronder Eni, aansprakelijk gesteld voor dit kartel en elk van hen een aanzienlijke boete opgelegd. Eni was volgens de Commissie (op dit punt gevolgd door het Gerecht) aansprakelijk voor de deelname aan het kartel door haar dochteronderneming. Deze aansprakelijkheid wordt door Eni betwist, maar haar beroep wordt door het Hof van Justitie verworpen.

Het Hof van Justitie bevestigt dat, aangezien Eni bijna alle aandelen in de betrokken dochteronderneming bezat, de Commissie mocht uitgaan van een weerlegbaar vermoeden dat Eni een beslissende invloed uitoefende over het gedrag van deze laatste. In dit verband is niet van belang of Eni rechtstreeks dan wel via een andere onderneming deze aandelen aanhield. Dit weerlegbaar vermoeden is volgens het Hof niet in strijd met algemene rechtsbeginselen zoals het legaliteitsbeginsel en de persoonlijke aansprakelijkheid. Het feit dat Eni slechts de financiële investeringen binnen de groep coördineert en zich niet inlaat met de commerciële bedrijfsvoering van haar dochteronderneming volstaat niet om het vermoeden van beslissende invloed te weerleggen.

Het Hof van Justitie verwerpt ook het argument dat het aansprakelijk houden van Eni strijdig zou zijn met het beginsel van beperkte aansprakelijkheid van kapitaalvennootschappen en dat van de afzonderlijke rechtspersoonlijkheid van vennootschappen. Het Hof van Justitie brengt in herinnering dat het ondernemingsbegrip uit het mededingingsrecht slaat op een economische entiteit, ongeacht de juridische kwalificatie ervan, en dat deze entiteit aansprakelijk zal zijn voor de overtreding van de mededingingsregels.

Gerecht van de Europese Unie 12 april 2013

CISAC / Europese Commissie

Zaak: T-442/08

MEDEDINGING

Europees mededingingsrecht – Afgestemde gedragingen – Bewijs

CONCURRENCE

Droit européen de la concurrence – Pratiques concertées – Preuve

De International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) is een niet-gouvernementele organisatie die zich inzet voor de wereldwijde samenwerking tussen auteursrechtenorganisaties (hierna "AO's"). In dit kader heeft de CISAC een niet-verplichte modelovereenkomst opgesteld op basis waarvan AO's overeenkomsten kunnen sluiten inzake de wederzijdse verlening van licenties. Het sluiten van een dergelijke overeenkomst laat een AO toe om gebruikers een mondiale portefeuille van muziekwerken aan te bieden voor gebruik op haar eigen grondgebied.

De Commissie oordeelt dat het afsluiten van de wederzijdse overeenkomsten, voor wat betreft de exploitatie van auteursrechten via Internet, satelliet en kabel, een inbreuk uitmaakt op artikel 101 VWEU. De Commissie maakt geen bezwaar tegen het afsluiten van de overeenkomsten op zichzelf, maar wel tegen bepaalde restrictieve clausules die hierin vervat zijn, namelijk een *lidmaatschapsclausule* (die de vrije keuze van een AO beperkt) en een *exclusiviteitsclausule* (die een AO absolute territoriale bescherming verleent op het vlak van licentieverlening). Verder stelt de Commissie het bestaan van een onderling afgestemde feitelijke gedraging tussen AO's vast, gelet op het feit dat de afgesloten overeenkomsten telkens de verlening van een licentie beperken tot het nationale grondgebied van de betrokken AO.

Het Gerecht verklaart de beslissing van de Commissie nietig voor zover zij een onderling afgestemde feitelijke gedraging vaststelt. De Commissie heeft volgens het Gerecht namelijk onvoldoende bewijzen voorgelegd. Enerzijds heeft de Commissie geen elementen aangedragen die positief het bestaan van een onderling afgestemde feitelijke gedraging kunnen bewijzen. Anderzijds is de Commissie er niet in geslaagd om de door CISAC aangevoerde alternatieve verklaring voor het bestaan van parallel gedrag, namelijk de noodzaak om doeltreffend strijd te voeren tegen ongeoorloofd gebruik van muziekwerken, elke plausibiliteit te ontnemen.

10. INTERNATIONAAL PRIVAATRECHT/DROIT INTERNATIONAL PRIVÉ

*Katarzyna Szychowska*¹⁴

Rechtspraak/Jurisprudence

Cour de justice de l'Union européenne 11 avril 2013

Land Berlin / M. Sapir

Aff.: C-645/11

DROIT JUDICIAIRE EUROPEEN ET INTERNATIONAL

Compétence et exécution – Règlement (CE) n° 44/2001 du 22 décembre 2000 – Champ d'application – Compétence

EUROPEES EN INTERNATIONAAL GERECHTELIJK RECHT

Executie en bevoegdheid – Verordening (EG) n° 44/2001 van 22 december 2000 – Toepassingsgebied – Bevoegdheid

Dans un arrêt du 11 avril 2013, la Cour de justice a précisé la portée de l'article 1er du Règlement Bruxelles I, concernant le champ d'application de ce règlement, ainsi que de l'article 6 de celui-ci, concernant la compétence

¹⁴ Référéndaire, Tribunal de l'Union européenne, assistante (ULB).